

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנִי פְּרֻשֶׁת נְצִבִים כ"ג אֱלּוּל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנֵי עִם רִשִׁי

מֹשֶׁה רָבֵנוֹ אוֹמֵר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם ז' אָדָר שֶׁהֵם יִבְטִיחוּ לָהּ שִׁישְׁמְרוּ אֶת מִצְוֹת. אָבֵל לָמָּה הֵם צָרִיכִים לְהִבְטִיחַ שֶׁהֵם יִקְיֻמוּ אֶת הַמִּצְוֹת? הֲאֵם הֵם לֹא הִבְטִיחוּ כָּבֹד לָהּ לִפְנֵי כֵּן שֶׁהֵם יִקְיֻמוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי?

אֲפִילוּ שֶׁכָּל יְהוּדֵי קִבֵּל אֶת הַתּוֹרָה רַק אֵלּוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ בַּחַיִּים בַּפֶּעַל בְּעֵת מִתּוֹן תּוֹרָה הִבְטִיחוּ הַבְּטָחָה זוֹ. וְאֲפִילוּ הַהִבְטָחָה הַזֹּאת אֲפֻשֶׁר לְהַפִּיר אוֹתָהּ אִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ עֲבֻרוֹת כְּמוֹ שֶׁקָּרָה בְּחֻטְא הָעֶגְלָה.

הַבְּרִית (הַהִבְטָחָה) הַמְּחֻדָּשֶׁת הַזֹּאת הִיא כֹּה חֲזָקָה שֶׁהִיא תִּשְׁאָר לֹא מִשְׁנָה מֵהַיָּעָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל! וְהִיא לֹא רַק לְאֵלּוּ שְׁעוֹמְדִים שָׁם בְּעֵת, אֲלֵא גַם לִילָדִים וְלַנְּכָדִים וְלַנְּכָדֵי הַנְּכָדִים עַד שֶׁיָּבֹאוּ מִשִּׁיחַ!

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ג לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ח – קי"ב

בְּתִהִלִּים הַיּוֹם יִשְׁנֹו פָּסוּק: "רִאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת ה'" – הַהִתְחַלָּה שֶׁל הַחֲכָמָה (הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן לִפְנֵי שֶׁאֵנוּ רוֹכְשִׁים אֶת חֲכָמַת הַתּוֹרָה) הוּא שִׁיְהִיָּה יֵרָאֵת ה'.

אָדָם יָכוֹל לָלֶכֶת לִישִׁיבָה וְלִלְמַד הִרְבֵּה תּוֹרָה. לַפְעָמִים אָדָם יָכוֹל לַחֲשֹׁב שֶׁהוּא כָּל כָּף חָכָם, הוּא יוֹתֵר חָכָם אֲפִלּוּ מִהַמּוֹרִים שְׁלוֹ. הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא לֹא צָרִיךְ לִשְׁמָע לַהּוֹרִים שְׁלוּ גַם..

לָכוֹ יֵשׁ צָרָה קוֹדֵם כָּל בִּירְאָת שָׁמַיִם, בְּגִלָּל שֶׁכֵּן (כְּפִי שֶׁמִּסְבִּירָה הַגִּמְרָא) אֲפֻשֶׁר לוֹדָא שֶׁהַתּוֹרָה רַק תִּגְרַם לְדַבְרִים טוֹבִים.

תְּנִיָּא / אֲגֻרַת הַקֹּדֶשׁ סִימָן י"ח (כ"ג אֱלּוּל שְׁנָה מַעֲוֵבֶרֶת)

יִשְׁנֵם דְּבָרִים אוֹתָם מְקַבְּלִים כִּי עָבְדָנוּ קֶשֶׁה כְּדֵי לְהַשִּׁיג אוֹתָם. לְמַשָּׁל צִיּוֹן טוֹב בְּמִבְחָן אִם לְמַדְנוּ וְחִזְרָנוּ טוֹב. אָבֵל לְעֵתִים אֵנוּ מְקַבְּלִים דְּבָרִים בְּהַפְתָּעָה: הַמּוֹרִים אוֹ הַהוֹרִים נוֹתְנִים לָנוּ מִתְּנָה אֲפִלּוּ בְּלִי שָׂזָה בְּאֻמַּת יִגִּיעַ לָנוּ.

אוֹתוֹ דָּבָר עִם הַחַיּוֹת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לַחַיּוֹת כְּפִי שִׁיְהוּדֵי צָרִיךְ לַחַיּוֹת.

יִשְׁנָה חַיּוֹת שְׁאוֹתָהּ אֵנוּ מְקַבְּלִים כִּי מִגִּיעַ לָנוּ. לְמַדְנָה, הַתְּפִלָּלָנוּ וְקִיְמָנוּ מִצְוֹת בְּצוּרָה הַכִּי טוֹבָה שֶׁאֵנוּ

יכולים ואז יש לנו חיות במה שאנו עושים. זה מיחד מאד, וגם מגיע לנו על עבודתנו. אבל לפעמים, אנו מרגישים חיות מיחדת שמגיעה כמו בהפתעה. לא עשינו שום דבר מיחד כדי להיות ראויים לקבל ולהרגיש חיות כל כך חזקה. זו מתנה מה'.

ולמרות שזו מתנה, אנו מקבלים אותה רק אם השתדלנו במיטב יכולתנו. ואז ה' נותן לנו אפלו יותר ממה שבאמת מגיע לנו. קודם אנו צריכים לדאוג לחיות בדרך שה' רוצה מאתנו ולשמע רק בקול היצר הטוב אז אנו יכולים לקבל את החיות בקיום תורה ומצוות מה', חיות שהיא חזקה יותר מהחיות שמגיעה לנו על מה שעשינו.

היום יום / כ"ג אלול

היום לומדים שלמוד תורה צריך להיות מלוג במדות טובות כשבנו של האדמו"ר הזקן משה, היה ילד, הוא למד גמרא שבה כתובים דברים מיחדים על כמה מהחכמים:

ר' שמעון בר יוחאי אמר משהו מיחד על המורה שלו- ר' עקיבא - למדו ממדותי, בגלל שהם רק חלק קטן מזעיר מהמדות של המורה שלו. כשר' משה למד את זה הוא לא היה בטוח על משהו, רש"י מסביר ש"מדות" הכונה לתורה שלמדו מהמורה, אבל ר' משה ידע שמדות - הכונה למדות- תכונות בהם אנו מתנהגים ומרגישים.

האדמו"ר הזקן נכנס אליו ואמר לו בנגון, כל התורה היא כלה מדות טובות. אפלו שישנם דברים שבהם נראה כאלו ה' מתנהג אתנו בכעס, גם זה באמת מדות טובות, שגורמות לנו להיות טובים יותר. ולכן שני הדברים נכונים- המילה מדות משמעה תורה ומשמעה מדות. אי אפשר שיהיו מדות טובות ללא תורה, ואי אפשר שתהיה תורה ללא מדות טובות.

אותו דבר קרה עם הצמח צדק, כשהיה ילד, הוא למד את הגמרא הזו והיתה לו אותה שאלה, והאדמו"ר הזקן ענה לו את אותה תשובה.

ספר המצוות / מצות עשה קכ"ד, קכ"ב, לא תעשה רי"ג,

היום אנו לומדים את המצוות האחרונות על מה שצריך להשאיר בשדה עבור עניים. כמו אתמול, לכל מצוה יש מצוה עשה ומצות לא תעשה.

פרט

1. **מצות עשה קכ"ד**- יש להשאיר את הענבים שנפלו על האדמה עבור העניים. (מצוה זו נוהגת רק בארץ ישראל).
2. **מצות לא תעשה רי"ג** - אסור להרים את הענבים שנפלו על האדמה, יש להשאיר אותם עבור העניים.

שכחה

3. **מצות עשה קכ"ב**- אם נשכחה אלוּמַת (ערמת) תבואה בשדה, יש להשאיר אותה לעניים (מצוה זו נוהגת רק בארץ ישראל).
4. **מצות לא תעשה ר"ד**- אסור לחזר ולאסוף את אלוּמַת התבואה שנשכחה בשדה, אלא להשאירה לעניים.

רמב"ם / הלכות מתנות עניים פרקים ה', ו', ז'

ברמב"ם היום לומדים את המתנה החמישית והשישית שהעניים יכולים לקבל מהשדות. שכחה ומעשר. ומתחילים ללמד על מצות צדקה, שהוא הנושא האחרון בסדרת הלכות של מתנות עניים.

פרק ה' - לומדים הלכות על שכחה. אם מישהו שוכח אלומת תבואה בשדה הוא צריך להשאיר אותה לעניים. גם לומדים שאם מישהו שכח לאסוף את הפרות מהעץ בפרדס, זה גם שכחה.

פרק ו'- בעת נלמד את ההלכות של מעשר. קודם כל חוזרים על סדר הפרשת התרומה והמעשר.

1. ראשית מסימים את כל העבודות הקשורות לגדול הפרי (למשל, אם זו חטה, אז טוחנים לקמח).

2. מהוללות לכהן. מורישים 1/50 עבור תרומה גדולה

3. מעשר ראשון שהולל ללווי (הלווי מאידו צריך להפריש תרומת מעשר 1/10 ממה שקבל ולתת לכהן).

4. מורישים עוד 1/10 של מה שנשאר עבור מעשר שני. בשנים הראשונות השנה הרביעית והחמישית שאחרי שמיטה. את מעשר שני אנכל הבעלים בירושלים. בשנה השלישית ובשנה השישית מורישים מעשר עני.

כאשר אדם מחלק את המעשר עני שלו בשדה הוא צריך לתת לפחות חלק מסים לכל מי שמגיע. אבל אם הוא הביא את המעשר לביתו, הוא יכול לבחור למי לחלק אותו. אם הוא רוצה לחלק לעניים שהם קרובים שלו או חברים, הוא יכול לתת להם רק מחצית ואת היתר הוא צריך לחלק לכל עני שמגיע אליו.

פרק ז'- מתחילים ללמד את הלכות נתינת צדקה. יש לתת לעני את כל מחסורו.

הלכה אחת היא שאם אדם אומר שהוא רעב, נותנים לו מיד. אם אדם אחר אומר שהוא צריך לבגדים, קודם כל בודקים אם הוא אומר את האמת. כאשר אדם עובר מבית לבית ואוסף צדקה, נותנים לו קצת, היות ויקבל מהרבה אנשים.

דרכי החסידות / אלול

היום הוא יום היארצייט (הלולא) של סבו של הרב, ר' מאיר שלמה ינובסקי, אביה של הרבנית חנה, שהיה רב בניקולייב.

הרב אמר קדיש ביום זה ב770 בתפלות.

~

בחדש אלול מסתכלים על המצוות שלנו ובודקים מה מעשינו- לודא שנהיה טובים עוד יותר לקראת השנה הבאה.

היום נבדק לעמק מצוה גדולה וחשובה מאד- **מצוות כבוד אב ואם**.

ההורים שלנו כה מיוחדים, הם השתתפים של ה' בהבאת נשמותינו לעולם הזה. מי ששתף עם ה' בתפקיד חשוב זה בודאי שמגיע לו כבוד גדול.

אנחנו גם חייבים להם כל כך על כל מה שהם עושים עבורנו ויש לנו הכרת טובה גדולה מאד שעלינו להראות.

התורה מונה מספר כללים כיצד להראות דרך ארץ והכרת טובה להורינו, ואלו חלק מההלכות:

1. אם יש לאבא או אמא מקום קבוע שבו הם יושבים אסור לשבת בו.
2. יש לשמוע בקול ההורים מתוך כבוד ולא לומר משפטים כמו "לא נראה לי" או אפילו "זה נכון" אסור לדבר אליהם כמו שמדברים לחברים.
3. כאשר אבא או אמא נמצאים בחדר אתנו, זה דבר מיוחד. כאשר הם נכנסים, יש לעמוד כדי להראות כבוד, לפחות פעם אחת בבקר ובערב.

4. יש לתת להם אוכל/ שתיה אם הם רוצים.

האם תהיתם מדוע אנשים רבים אינם מקיימים דברים אלו?

בין שאבא או אמא יכולים להחליט שאינם רוצים בכבוד באופן שפזה ובמצב כזה, הילדים צריכים להראות כבוד בדרכים שונות.

אפילו אם להורים לא אכפת, עדין יש לנסות ולקיים חלק מההלכות.

אולם, הנה, חלק מהדברים שתמיד צריך להקפיד עליהם:

1. לשמוע בקול אבא / אמא

2. עברה גדולה מאד להכות את ההורים או לקלל, עברה חמורה עוד יותר מאשר לעשות זאת ליהודי אחר.

הכבוד הגדול ביותר שאפשר להראות להורים הוא לשמח אותם על ידי שהולכים בדרך ה' ומתנהגים כמו מענטש (בן אדם) ומרוים להם נחת יהודי חסידי.